

תת"ע 4828/12/13 - מדינת ישראל נגד ברוך דדון

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

09 ספטמבר 2014

תת"ע 4828-12-13 מדינת ישראל נ' דדון

בפני כב' השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
ברוך דדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל עמאר

ב"כ הנאשם: עו"ד יהושוע מרום

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 22.11.2013, בשעה 00:59, נהג ברכב בהיותו שיכור לאחר שבדגימת אויר נשוף שניטלה ממנו נמצא ריכוז אלכוהול של 380 מק"ג בליטר אחד של אויר נשוף.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען שלא נהג ברכב כשהוא שיכור.

המאשימה העידה את השוטרים המעורבים באירוע.

המתנדב, ציון אסלן, ערך את המזכר ת/4, בו ציין כי הרכב נעצר בשעה 00:59 במחסום, מרגע עצירת הרכב הוא ווידא כי הנאשם לא הכניס דבר לפיו ולא עישן, תוך שהוא שומר על קשר עין רציף איתו. המתנדב ערך לנאשם בדיקת נשיפון, לדבריו, בדיקת הנשיפון נערכה אף היא בשעה 00:59. בבדיקה נכשל הנאשם והוא העביר את המשך הטיפול לשוטר עפיף סמניה שנכח יחד איתו במקום. מסירתו לשוטר סמניה, היתה לדבריו בשעה 01:03.

השוטר סמניה, ערך לנאשם תחקור ראשוני, במסגרתו בירר מאין הגיע הנאשם, היכן שתה אלכוהול, מהתחקור הזה עולה כי הנאשם הגיע מאולם אירועים "הבונז", ושתה שם, לדבריו, כוס וחצי בירה. הוא מסר כי שתה אלכוהול 5 דקות לפני שנעצר. השוטר הבחין בריח חזק של אלכוהול שנדף מפיו של הנאשם, וציין כי התנהגותו היתה רדומה. הוא הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לבדיקת שכרות וכי מרגע זה נאסר עליו להכניס דבר לפיו, והחל לבצע בדיקת מאפיינים. בבדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם, כשל הנאשם במבחן ההליכה לקו, לא הצמיד עקב לאגודל, התנדנד. במבחן הבאת האצבע לאף החטיא הנאשם הבאת האצבע לאף. עם זאת במבחן העמידה, עמד יציב. להתרשמותו של השוטר, הנאשם נראה תחת השפעה בינונית של אלכוהול. בתום בדיקת המאפיינים הוא דרש מהנאשם ליתן את הסכמתו לבדיקת נשיפה, הסביר לו את מטרת נטילת הדגימה ואת המשמעויות הנובעות מסירוב לבדיקה זו. הנאשם מסר את הסכמתו וחתם לצד הדרישה והסכמה זו. השוטר סמניה העביר, איפוא, את הנאשם לבדיקת נשיפה במכשיר הינשוף בשעה 01:29.

השוטר דני נבואני, מפעיל מכשיר הינשוף ערך לנאשם בדיקת שכרות באמצעות מכשיר הינשוף. הבדיקה החלה בשעה 01:40. מבדיקה במכשיר הינשוף עולה כי ריכוז האלכוהול שנמדד בגופו של הנאשם נע בין הערכים 380 מק"ג ל- 395 מק"ג, בסופו של יום, הפיק מכשיר הינשוף את התוצאה הנמוכה מבין שניים, לאמור 380 מק"ג אלכוהול. השוטר חתם על הפלטים תוך שהוא מציין את פרטי הנאשם על גבי הפלט; את מס' ת.ז שלו ואף החתים את הנאשם על הפלט.

בחומר הראיות, בדיקות עצמיות שערך השוטר בתחילת המשמרת ובסיומה המלמדות כי מכשיר הינשוף היה תקין במועד בו נמדדה כמות האלכוהול בגופו שלה נאשם. בנוסף, בתיק תעודת בקרת כיוול יומית לפיה המכשיר היה מכיול כדון, תוך ציון בלון הגז היבש שבאמצעותו כויל המכשיר, תחנת המשטרה בה בוצע הכיול ושמו של מפעיל הינשוף מתנוסס על תעודת הכיול.

הנאשם, קשר עצמו לביצוע העבירה ואימת את האמור בחומר הראיות. הוא אישר כי אכן בילה באירוע של חבר, שתה שם אלכוהול, לדבריו שתה רק כוס וחצי בירה. עוד מאשר הנאשם, כי אכן היה בפיקוח השוטרים ולא הכניס דבר לפיו תוך שהוא נשמע להוראותיהם, אם כי הנאשם כופר בכך התנהגותו היתה רדומה או כי כשל בבדיקת המאפיינים. לדבריו, הוא לא הצליח בבדיקת ההליכה על הקו בשל פלטפוס שיש לו ברגל.

עדותם של השוטרים לא נסתרו בחקירה נגדית. מחומר הראיות עולה כי השוטרים פעלו על פי הנהלים, בטווחי הזמנים הנדרשים לשם הפקת מדידה מדוייקת של אלכוהול בגופו של הנאשם. באשר לטענה שמעלה הסנגור בדבר סטיה אפשרית של מכשיר הינשוף, חוששני שאין בידי לקבל זאת. מכשיר הינשוף נהנה מחזקת אמינות שנקבעה בפסיקה. מדובר בבדיקה מדעית המשקפת נכונה את ריכוז האלכוהול בגופו של הנבדק. חזקה זו לא נסתרה על ידי ההגנה, לא הוגשה כל חוות דעת או ראיה אחרת המכרסמת בנכונותה והמצביעה על כך שהמכשיר לא היה תקין או המדידה לא היתה מדוייקת. השערות בעלמא, אינן ראיות.

לאור הבדיקה המדעית ובשים לב לאמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום ומרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של נהיגה בשכרות.

מדובר בעבירה חמורה הטומנת בחובה סיכון לחיי אדם.

טווח הענישה בעבירות אלה, נע בין עונש פסילה של שנתיים (סעיף 39א לפקודת התעבורה) ועד לעונש פסילה של 36 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים, כאשר הדבר הינו תלוי נסיבות. ככל שריכוז האלכוהול גבוה יותר, נוטים ביהמ"ש להטיל ענישה מחמירה יותר שתשקף את רמת הסיכון שנשקפה מנהיגתו של אותו נהג שיכור.

לצד חובת הפסילה, המחוקק קבע כי ביהמ"ש רשאי לסטות מפסילת המינימום ולהפחיתה בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה; כפי שפורט בהכרעת הדין, מדובר בנאשם שבילה באירוע, שדה לדבריו כוס וחצי בירה, מיד כשיצא מהאירוע נמדד במכשיר הינשוף ונמצא אצלו ריכוז אלכוהול של 380 מק"ג. הנאשם צלח את מרבית מבחני הביצוע.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה; מדובר בנאשם יליד 1960, גרוש ואב לשלושה, כאשר אחד מילדיו מטופל נפשית אצל פסיכולוג עקב משבר גירושין קשה שחוותה המשפחה.

הנאשם יליד 1960 נהוג משנת 1979, צבר לחובתו 22 הרשעות קודמות. אין בעברו התעבורתי הרשעות בעבירה דומה.

לאחר שבחנתי את מכלול נתוניו האישיים של הנאשם בראי הענישה הנוהגת בפסיקה, סבורני כי מתקיימים נסיבות מיוחדות המאפשרות הפחתת פסילת המינימום ואנמק.

הנאשם נתפס נוהג בשכרות מיד כשיצא מאולם האירועים. ידוע מבחינה מדעית שכאשר הבדיקה מבוצעת בסמוך

לצריכת האלכוהול, ריכוזו של האלכוהול במחזור הדם הוא גבוה יותר, דבר אשר משתקף לא אחת, במדידה שהיא גבוהה מזו שאילו נערכה מאוחר יותר. טעם הדבר הוא במה שמכונה "שלב הספיגה", דהיינו, משלב הצריכה, הספיגה בדופן הקיבה והמעיי ועד להגעה למחזור הדם. תהליך הספיגה מושפע ממשך זמן השתייה, כמות המשקה, ריכוז האלכוהול במשקה, כמו כן, יש גם השפעה לתכולת הקיבה בזמן השתייה (האם שתיית האלכוהול נעשית על קיבה ריקה או על קיבה מלאה), ועוד גורמים אחרים (ראו: ד"ר אחיקם סטולר LLB, PhD (כימיה) וד"ר יורם פינקלשטיין MD, PhD "נהיגה בשיכרות ובפיכחון - היבטים נויורולוגיים קליניים והיבטים טוקסיקולוגיים מעבדתיים" רפואה ומשפט גיליון 29 נובמבר 2003 ע"מ 120-127; ופסק דינו של עמיתי ד"ר א. טננבום, ת 9817-07 מדינת ישראל נ סנפירי אריאל (ירושלים)).

ודוק, אין פירושה של הסטייה במקרה כזה, שהנאשם לא היה שיכור, מדובר ברמת אלכוהול של 380 מק"ג, והסטייה לא מתבטאת העשרות מיקרוגרמים. אך עם זאת, המדידה הסמוכה לצריכה, לרוב, תהייה גבוהה יותר בשל עקרון הספיגה.

נקודה נוספת בענייננו, היא קיומה של הלימה בין רמת הסיכון לריכוז האלכוהול שנדגם בזיקה לענישה הראויה.

מדובר בריכוז אלכוהול שהינו במידרג הנמוך, ולכן, רמת הסיכון שנשקפה מהנאשם היא בהתאם. עדות ברורה לכך מצינו בבדיקת המאפיינים, שכאמור, את מרביתה צלח הנאשם. אציין בהקשר זה, כי לפי הצעת החוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 112) תשע"ד 2013, שהניחה המדינה בפני המחוקק, הוצע לקבוע מדרג בעונש המינימום כאשר מדרג זה מחולק ל- 4 רמות, תוך שמנגנון החלוקה הינו מבוסס, בין היתר, על דרגת ריכוז האלכוהול בגופו של הנאשם מתוך ההנחה שקיים הבדל משמעותי בין רמת הסיכון שיוצר נהג שבגופו ריכוז אלכוהול נמוך מהמותר לבין נהג שרמת הסיכון אצלו גבוהה יותר לאור חריגתה מרמת האלכוהול המותרת. יוצא מכך, אם כן, שאף המדינה סבורה, שחייבת להיות קורולציה בין ריכוז האלכוהול בגופו של הנהג לבין הענישה שיש להטיל על אותו נהג.

גם נסיבותיו האישיות של הנאשם תומכות בהפחתת פסילת המינימום.

לפי סעיף 40 (יא) לחוק עונשין, רשאי ביהמ"ש להתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ככל שהוא רואה ליתן להן משקל ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. בין היתר מתחשב ביהמ"ש בפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, בפגיעה במשפחתו של הנאשם, העדרו של עבר פלילי, שיתוף של הנאשם עם רשויות החוק.

בעניינו של הנאשם, מדובר בנאשם יליד 1960 המנהל עסק פרטי. בנו של הנאשם מטופל, כאמור, נפשית וזקוק לתמיכת הוריו ולהסעות לטיפול הנפשי אותו הוא מקבל אצל פסיכולוג. שלילה ממושכת של רישיון הנהיגה של הנאשם תוסיף ותפגע בבנו, עלולה לפגוע בטיפול הנפשי הממושך ובשיקומו, תפגע במטה לחמו של הנאשם שהינו גרוש ומפרנס את ילדיו.

בנסיבות מצטברות אלה, לאחר שלקחתי בחשבון את מכלול השיקולים הללו, סבורני כי העונש המתאים לנאשם הוא

עונש של פסילה מופחת מפסילת המינימום תוך איזון עונש זה ברכיבי ענישה נוספים שיהיה בהם כדי להרתיע את הנאשם מלעבור עבירה דומה בעתיד.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי פסילה בפועל ללא ניכוי פסילה מנהלי.
2. הפסילה תכנס לתוקפה ביום 2/11/14 שעה 09:00, שאז יפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה בתיק ביהמ"ש. מובהר לנאשם כי גם אם לא יפקיד את רישיונו הוא פסול מאותו מועד אך חישוב הפסילה ימנה רק משעה שיפקיד את רישיונו בתיק ביהמ"ש.
3. 4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
4. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו עבירה של נהיגה בשכרות ו/או עבירה של נהיגה תחתה שפעת משקאות משכרים ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
5. קנס בסך - 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים, פיגור יעמיד את הקנס לפירעון מיידי ויפעיל את עונש המאסר שלצידו.
6. אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בגובה של - 15,000 ₪ להימנע מעבירות נשוא המאסר על תנאי. תוקף ההתחייבות 3 שנים מהיום, לא יחתום - יאסר למשך 30 יום.

זכות ערעור לביהמ"ש מחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ד אלול תשע"ד, 09/09/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט